

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR.190
Ședința publică din 27 ianuarie 2022
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: Veronica Tudor
ASISTENȚI JUDICIARI: Adriana Raluca Guran
Mihaela Aura Baschinos
GREFIER: Mihaela Bugher

Pe rol judecarea acțiunii civile formulată de către reclamantii **BERCEA SEBASTIAN GEORGE, BUCUR DUMITRU, BUCUR ELENA, RADU RALUCA GEANINA și TANASE CARMEN MIRELA**, toți cu domiciliul procesual ales în Constanța, str.Calarasi nr. 46, et. 1, Județ Constanța, în contradictoriu cu pârâțul **PRIMARUL MUNICIPIULUI MEDGIDIA**, cu sediul în Medgidia, str.Decebal nr. 35, Județ Constanța.

Obiectul cauzei: contestație decizie de concediere, despăgubire, drepturi bănești, pretenții, obligație de a face.

Dezbaterile asupra excepției inadmisibilității excepției de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia și asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 13.01.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data, parte integrantă din prezenta. Instanța, pentru a se depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 27.01.2022, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Prin cererea adresată Tribunalului Constanța la data de 04.06.2021, înregistrată pe rolul instanței sub nr. 4212/118/2021, precizată sub aspectul cadrului procesual pasiv la termenul de judecată din data de 07.10.2021 – fila 1 vol II, reclamantii Bercea Sebastian George, Bucur Dumitru, Bucur Elena, Radu Raluca Geanina și Tănase Carmen Mirela în contradictoriu cu pârâțul Primarul municipiului Medgidia au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

1. Anularea dispozițiilor nr.547/07.05.2021, nr.551/07.05.2021, nr.548/07.05.2021, nr.549/07.08.2021 și nr. 546/07.05.2021 privind încetarea contractelor individuale de munca, în urma desființării locurilor de munca;

2. Obligarea paratei la reintegrarea reclamantilor pe funcțiile detinute anterior concedierii;

3. Obligarea la plata către fiecare reclamant de despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat, cuvenite de la data concedierii și până la efectivă reintegrare, actualizate cu rata inflației și dobânda legală la data plății efective;

4. Obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantii susțin că au fost angajați în cadrul Direcției de Gestionare a Domeniului Public și Privat din cadrul aparatului de specialitate al primarului, iar prin dispozițiile contestate s-a dispus încetarea contractelor individuale de munca ale în temeiul art.65 (1) Codul Muncii, motivat de faptul că posturile ocupate de acești angajați au fost desființate în urma aprobării noii structurii organizatorice/stat de funcțiuni din Primaria Medgidia, prin HCL nr.46/31.03.2021.

Reclamantii critică pentru nelegalitate deciziile de concediere astfel:

1. Actele de concediere sunt lovite de nulitate absoluta pentru nerespectarea termenului de preaviz;

În dezvoltarea acestui motiv de nulitate, se învederează instanței că, la data de 08.04.2021 parata a comunicat fiecărui reclamant notificarea de preaviz în care se arata ca, începând cu data de 31.03.2021 posturile pe care le ocupa sunt desființate, împrejurare fata de care li se acordă un termen de preaviz de 20 zile lucrătoare, ce curge de la data comunicării notificării de preaviz, respectiv de la data de 08.04.2021, urmând ca la data împlinirii termenului de preaviz sa procedeze la încetarea contractelor individuale de munca conform art.65 si 75 Codul Muncii.

Reclamanții susțin că, în cauză, cele 20 de zile de preaviz se împlinesc la data de 11.05.2021, întrucât conform art.75 Codul Muncii termenul de preaviz se calculează pe zile lucrătoare, iar potrivit art.2553 (1) Cod civil, care în raport de art. 278 alin. (1) Codul muncii completează dispozițiile legale ale acestui cod, "când termenul se stabilește pe zile, nu se ia în calcul prima și ultima zi a termenului".

Având în vedere ca dispozițiile de încetare a contractelor de munca au fost emise la data de 07.05.2021, și reținând ca în sensul statuat de ICCJ "acordarea termenului de preaviz reprezintă o etapa premergătoare procedurii concedierii inclusa în procedura prevăzută de art.78 Codul Muncii, reclamanții solicită să se constate ca actele de concediere au fost emise cu încălcarea acestor reglementari legale prin care legiuitorul a instituit în mod expres sancțiunea nulității absolute a concedierii astfel dispuse, întrucât concedierea reclamanților a fost aplicată începând cu data de 08.05.2021, adică anterior împlinirii termenului minimal de preaviz.

2.Măsura concedierii nu a fost dispusă de către primar întrucât semnătura ce se regăsește pe dispozițiile de concediere nu aparține acestuia.

3. Reclamanții invocă excepția de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021 în temeiul art. 4 alin. (1)-(3) din Legea nr. 554/2004 având în vedere că în cuprinsul dispozițiilor de concediere, motivarea în fapt a măsurii este reprezentata de aprobarea de către Consiliul Local a hotărârii nr.46/31.03.2021 prin care organigrama și statul de funcțiuni au fost modificate.

-Hotărârea a fost emisă cu încălcarea prerogativelor de putere publică, astfel cum sunt prevăzute de art. 370 C. administrativ.

-Consiliul Local a aprobat o altă structură organizatorică decât cea propusă prin anexele proiectului la hotărâre nr.45/18.03.2021 inițiat de primar

- la adoptarea HCL nr.46/31.03.2021 au fost încălcate dispozițiile art. 82 din Legea 24/2000.

Reclamanții aduc și critici de netemeinicie deciziilor de concediere contestate susținând că nu sunt probate cerințele impuse de art. 65 C.muncii.

Argumentele aduse în susținerea adoptării noii structuri organizatorice nu pot reprezenta o cauză reală și serioasă pentru concedierea reclamanților, în opinia acestora fiind absolut imposibil să se eficientizeze activitatea unui aparat de specialitate care era deja subdimensionat și care nu făcea față volumului de muncă, astfel cum s-a precizat în Raportul de specialitate nr. 4070/18.03.2021 privind proiectul de hotărâre pentru modificarea statului de funcțiuni.

În drept. C.muncii; Codul Administrativ, Legea 554/2004, Legea 24/2000.

Cereri i-au fost anexate înscrisuri, în copie: dispozițiile de concediere contestate, notificările de preaviz, adeverințe emise de parata, contracte individuale de munca, HCL nr.46/31.03.2021, proiect de hotărâre nr.45/18.03.2021, raport de specialitate 4070/18.03.2021, raport de specialitate — serviciu resurse umane nr.7896/19.03.2021.

În apărare, pârâtul a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea contestațiilor ca nefondate.

În motivarea acestei poziții procesuale pârâtul susține că au fost respectate toate dispozițiile legale la emiterea deciziilor de concediere contestate.

Termenul de preaviz a început să curgă de la data de 31.03.2021 respectiv de la data de 01.04. 2021, căci de la acel moment reclamanții aveau cunoștință de desființarea posturilor pe

care le ocupă, de modificările intervenite în structura organizatorică a unității administrativ teritoriale.

Prin raportare la această dată de început, pârâtul susține că reclamanții au beneficiat de un termen de preaviz pe durata minimă de 20 de zile, fiind astfel respectate dispozițiile legale.

În cazul în care s-ar aprecia că nu a fost respectat acest termen, pârâtul precizează că cererea privitoare la reintegrarea reclamanților pe funcțiile deținute anterior nu poate fi primită deoarece posturile ocupate au fost desființate, nemaifigurând în structura organizatorică și statul de funcții al aparatului de specialitate al Primarului mun. Medgidia.

Pârâtul solicită respingerea criticii privind lipsa semnăturii primarului aplicată pe dispozițiile de concediere întrucât acestea sunt semnate de însuși primarul.

În privința excepției de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021, pârâtul a invocat, cu prioritate, inadmisibilitatea analizării acestei excepții în cadrul procesual stabilit de reclamanți prin cererea de chemare în judecată. În subsidiar s-a invocat inadmisibilitatea excepției de nelegalitate cu argumentarea că HCL nr.46/31.03.2021 nu este un act administrativ cu caracter individual, ci are un caracter informativ și organizatoric, fiind în realitate un act administrativ cu caracter normativ.

În subsidiar, pârâtul susține legalitatea HCL nr.46/31.03.2021, critica privitoare la emiterea sa cu un exces de putere nefiind fondată.

Pe fondul cauzei, pârâtul consideră că susținerile reclamanților privitoare la împrejurarea că, în speță, măsura concedierii ar fi fost dispusă cu încălcarea prevederilor art. 65 C.muncii, nu pot fi primite, câtă vreme, la nivelul primăriei mun. Medgidia, organul deliberativ a apreciat necesară modificarea structurii organizatorice și a statutului de funcții din cadrul aparatului de specialitate al primarului, de o manieră care să corespundă atribuțiilor concrete ale Direcției de Gestionare a Domeniului Public și Privat, ce presupun, în esență, o muncă de teren, iar nu o muncă de birou.

Pârâtul a anexat documentația ce a stat la baza emiterii deciziilor de concediere contestate.

La cererea părților, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri: contractele de muncă al reclamanților, fișele de post, proiectul de hotărâre nr.45/18.03.2021; Hotărârea Consiliului Local Medgidia nr. 46/31.03.2021; notificări de preaviz; dispozițiile privind încetarea contractelor de muncă; notele de lichidare și adeverințe.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține:

În fapt:

1. Prin contractul individual de muncă nr. 1714/06.01.2003, modificat prin decizii ulterioare, reclamantul *Bucur Dumitru* a fost angajat în cadrul unității administrativ teritoriale în funcția de referent treapta profesională I A.

Prin notificarea de preaviz nr. 5322/07.04.2021 emisă de Primăria Municipiului Medgidia, comunicată sub semnătură la data de 08.04.2021, reclamantului i s-a adus la cunoștință că în termen de 20 zile lucrătoare de la data comunicării acestei notificări, va înceta contractul de muncă ca urmare a a desființării postului de referent treapta profesională I A din cadrul DGDPP Medidia.

Prin dispoziția nr. 547/07.05.2021, emisă de Primarul Municipiului Medgidia s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 1714/06.01.2003, în conformitate cu prevederile art. 65 al. 1 din Codul muncii.

2. Prin contractul individual de muncă nr. 19048/26.09.2003, modificat prin decizii ulterioare, reclamanta *Bucur Elena* a fost angajată în cadrul unității administrativ teritoriale în funcția de referent treapta profesională I.

Prin notificarea de preaviz nr. 5323/07.04.2021 emisă de Primăria Municipiului Medgidia, comunicată sub semnătură la data de 08.04.2021, reclamantei i s-a adus la cunoștință că în termen de 20 zile lucrătoare de la data comunicării acestei notificări, va înceta contractul de muncă ca urmare a a desființării postului de referent treapta profesională I A.

Prin dispoziția nr. 551/07.05.2021, emisă de Primarul Municipiului Medgidia s-a dispus încetarea 3 contractului individual de muncă nr. 19048/26.09.2003, în conformitate cu prevederile art. 65 al. 1 din Codul muncii.

3. Prin contractul individual de muncă nr. 1313/21.01.2014, modificat prin decizii ulterioare, reclamanta *Radu Raluca — Geanina* a fost angajată în cadrul unității administrativ teritoriale în funcția de administrator I, pe o perioadă nedeterminată.

Prin notificarea de preaviz nr. 5325/07.04.2021 emisă de Primăria Municipiului Medgidia, comunicată sub semnătură la data de 08.04.2021, reclamantei i s-a adus la cunoștință că în termen de 20 zile lucrătoare de la data comunicării acestei notificări, va înceta contractul de muncă ca urmare a a desființării postului de administrator, treaptă profesională I.

Prin dispoziția nr. 549/07.05.2021, emisă de Primarul Municipiului Medgidia s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 1313/21.01.2014, în conformitate cu prevederile art. 65 al. 1 din Codul muncii.

4. Prin contractul individual de muncă nr. 21971/16.09.2016, modificat prin decizii ulterioare, reclamanta *Tănase Carmen — Mirela* a fost angajată în cadrul unității administrativ teritoriale în funcția de inspector de specialitate, treapta profesională II, pe o perioadă nedeterminată.

Prin notificarea de preaviz nr. 5326/07.04.2021 emisă de Primăria Municipiului Medgidia, comunicată sub semnătură la data de 08.04.2021, reclamantei i s-a adus la cunoștință că în termen de 20 zile lucrătoare de la data comunicării acestei notificări, va înceta contractul de muncă ca urmare a desființării postului de inspector de specialitate, treapta profesională II din cadrul DGDPP Medgidia.

Prin dispoziția nr. 548/07.05.2021, emisă de Primarul Municipiului Medgidia s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 21971/16.09.2016, în conformitate cu prevederile art. 65 al. 1 din Codul muncii.

5. Prin contractul individual de muncă nr. 1053/15.01.2018, modificat prin decizii ulterioare, reclamantul *Bercea Sebastian George* a fost angajată în cadrul unității administrativ teritoriale în funcția de șef serviciu, treaptă profesională II, pe o perioadă nedeterminată.

Prin notificarea de preaviz nr. 5321/07.04.2021 emisă de Primăria Municipiului Medgidia, comunicată sub semnătură la data de 08.04.2021, reclamantului i s-a adus la cunoștință că în termen de 20 zile lucrătoare de la data comunicării acestei notificări, va înceta contractul de muncă ca urmare a a desființării postului de șef serviciu, treaptă profesională II din cadrul DGDPP Medgidia.

Prin dispoziția nr. 546/07.05.2021, emisă de Primarul Municipiului Medgidia s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 1053/15.01.2018, în conformitate cu prevederile art. 65 al. 1 din Codul muncii.

Din examinarea situației de fapt expusă, instanța constată că, angajatorul a emis pentru fiecare reclamant câte o notificare de preaviz, ce le-a fost comunicată sub semnătură la aceeași dată, anume 08.04.2021, în cuprinsul căreia se menționează clar și fără niciun echivoc faptul că, la expirarea termenul de preaviz, de 20 de zile lucrătoare de la data comunicării notificării, va înceta contractul de muncă.

Contractele de muncă ale reclamantilor au încetat la aceeași dată, anume 07.05.2021.

Instanța urmează să analizeze incidența art.78 din C.muncii pentru pretinsa nerespectare a dispozițiilor art.75 C. muncii, respectiv încălcarea dreptului la preavizul de 20 de zile lucrătoare.

Referindu-se la preaviz, art. 75 alin.1 C. muncii prevede: „Persoanele concediate în temeiul art. 61 lit.c și d, al art. 65 și 66 beneficiază de dreptul la un preaviz ce nu poate fi mai mic de 20 de zile lucrătoare”.

De asemenea, dispozițiile art. 78 C. muncii, arată că sancțiunea concedierii nelegale, dispusă cu nerespectarea procedurii prevăzute de lege, este nulitatea absolută.

Acordarea preavizului este o formalitate ce se înscrie în procedura prevăzută de lege stabilită astfel de art.78 din Codul muncii, iar neacordarea acestuia este suficientă pentru a atrage sancțiunea nulității deciziei.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat prin Decizia nr. 8/2014, pronunțată în interesul legii că: "În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.78 din Codul muncii cu referire la art.75 alin.1 din același cod, neacordarea preavizului cu durata minimă de 20 de zile lucrătoare, respectiv cu durata cuprinsă în contractul de muncă, dacă aceasta este mai favorabilă angajatului, atrage nulitatea absolută a măsurii de concediere și a deciziei de concediere. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.76 lit.b) din Codul muncii raportat la dispozițiile art.78 din același cod, lipsa, din cuprinsul deciziei de concediere, a mențiunii privind durata preavizului acordat salariatului nu este sancționată cu nulitatea deciziei și a măsurii concedierii, atunci când angajatorul face dovada că i-a acordat salariatului preavizul corespunzător."

În speță, prin Notificările prezentate mai sus, contestatorilor li s-a adus la cunoștință faptul că acestea constituie preaviz, iar contractul individual de muncă urmează a înceta la expirarea celor 20 de zile lucrătoare. Așa cum s-a evidențiat în expunerea ce precede, notificările au fost primite de contestatori la data de 08.04.2021, iar contractele individuale de muncă au fost desfăcute la data de 07.05.2021.

În ceea ce privește modul de calcul al termenului de preaviz, el trebuie astfel calculat încât să includă, între data la care a fost notificată începerea preavizului și data la care contractul de muncă încetează efectiv, un număr de 20 de zile lucrătoare pline.

În plus față de prima zi în care se comunică notificarea și ultima zi, în calculul termenului de preaviz nu vor intra nici zilele libere, zilele de sâmbătă și duminică, cât și sărbătorile legale, fie reglementate în mod expres, fie stabilite în mod spontan de către autoritățile publice.

Reclamanților, concediați în temeiul art. 65 al. 1 Codul muncii, le-a fost acordat preaviz în intervalul 08.04.2021 -06.05.2021.

Data de 08.04.2021, când s-a realizat comunicarea notificărilor către salariați, nu intră în calculul celor 20 de zile lucrătoare, în timp ce data de 06.05.2021, ultima zi, este inclusă în acest calcul.

Așadar, în perioada 08.04.2021 -06.05.2021 inclusiv, au existat numai 18 zile lucrătoare, în condițiile în care nu intră în calcul sâmbetele și duminicile și nici ziua de vineri 30 aprilie (Vinerea Mare) și cea de luni 3 mai (a doua zi de Paște), acestea din urmă fiind sărbători legale conform dispozițiilor legale.

Rezultă că reclamanților le-au fost acordate doar 18 zile de preaviz, astfel încât contestația acestora este întemeiată.

Pentru aceste motive, se va admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții Bercea Sebastian George, Bucur Dumitru, Bucur Elena, Radu Raluca Geanina și Tănase Carmen Mirela în contradictoriu cu pârâțul Primarul municipiului Medgidia și se va constata nulitatea absolută a dispozițiilor emise de Primarul municipiului Medgidia, astfel: Dispoziția nr. 549/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Radu Raluca Geanina, Dispoziția nr. 548/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Tănase Carmen Mirela, Dispoziția nr. 551/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Bucur Elena, Dispoziția nr. 547/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantului Bucur Dumitru și Dispoziția nr. 546/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantului Bercea Sebastian George, pentru nerespectarea termenului de preaviz.

Se va face aplicarea dispozițiilor art. 80 din Codul muncii în sensul că se vor repune părțile în situația anterioară concedierii, ceea ce presupune reintegrarea reclamanților contestatori pe funcțiile/posturile deținute anterior emiterii deciziilor de concediere.

Susținerea pârâțului conform căruia, în speță nu se poate pronunța o soluție de reintegrare în funcțiile deținute anterior de către reclamanți deoarece acestea s-au desființat, nu poate fi primită, fiind lipsită de fundament legal.

Potrivit art. 80 alin.2 C.muncii „ La solicitarea salariatului, instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de concediere”.

Se reține din analiza acestei norme juridice condițiile pentru repunerea părților în situația anterioară: constatarea nelegalității concedierii cu consecința anulării și existența unei solicitări exprese a salariatului. Textul de lege citat nu face nicio distincție și nu instituie nicio excepție prin raportare la motivul concedierii.

De asemenea, în temeiul art. 80 alin.1 C.muncii, pârâțul Primarul municipiului Medgidia va fi obligat la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat fiecare reclamant de la data emiterii deciziei și până la data reintegrării efective în funcția deținută anterior concedierii.

Reținând caracterul fondat al motivului de nelegalitate a deciziilor de concediere constând nerespectarea termenului de preaviz, cu consecința anulării concedierii, în cauză nu se mai impune o analiză a celorlalte motive de nelegalitate și netemeinicie invocate de reclamanți.

Se va admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia raportat la cadrul procesual stabilit de reclamanți prin cererea de chemare în judecată.

Nelegalitatea HCL nr.46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia (invocată în cauză pe cale de excepție), constituie, pe de o parte, un motiv de nelegalitate a deciziilor de concediere, ce nu se mai impune a fi analizat în cauză, iar pe de altă parte, nici nu ar fi putut fi analizat în cadrul procesual stabilit de reclamanți prin cererea de chemare în judecată.

În ceea ce privește cadrul procesual pasiv în cauză, instanța reține că prin cererea de chemare în judecată reclamanții au invocat excepția de nelegalitate a HCL nr. 46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia, de modificare a organigramei și statutului de funcții, ce a stat la baza emiterii deciziilor de concediere contestate, fiind chemat în instanță numai Primarul Municipiului Medgidia.

În ședința publică din data de 07.10.2021, reclamanții și-au precizat clar cadrul procesual pasiv, precizând expres că nu înțeleg să cheme în judecată Consiliul Local Medgidia, în calitate de emitent al HCL nr. 46/31.03.2021 – fila 1 vol II.

Trebuie avute în vedere dispozițiile art. 12, respectiv art. 13 alin 1 din legea 554/2004 conform căroră: “ Reclamantul anexează la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale (...)”

Art. 13 (1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților . Autoritatea publică emitentă va comunica împreună cu întâmpinarea actul atacat împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei. Instanța poate solicita emitentului orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

După cum se poate observa, în materia contenciosului administrativ legiuitorul a prevăzut obligația soluționării oricărei contestații împotriva actelor administrative, numai în contradictoriu cu autoritatea emitentă, în speță, Consiliul Local Medgidia.

În considerarea faptului că reclamanții au invocat excepția de nelegalitate a HCL în cadrul unui litigiu de natură civilă, instanța a pus în discuție, așa cum s-a arătat și anterior, la termenul de judecată din data de 07.10.2021 necesitatea introducerii în cauză a Consiliului Local Medgidia, fiind consemnată poziția procesuală de opoziție a reclamanților.

În acest caz, cum excepția de nelegalitate a HCL nr. 46/31.03.2021 nu poate fi soluționată fără participarea terțului emitent al actului administrativ, respectiv Consiliul Local Medgidia, instanța va admite excepția inadmisibilității invocată de pârât.

Sub un alt aspect, așa cum s-a evidențiat și în precedent, nelegalitatea HCL nr. 46/31.03.2021 a fost invocată drept un motiv de nelegalitate a deciziilor de concediere, ce nu se mai impune a fi cercetat, în condițiile în care, încălcarea dreptului legal la preaviz de 20 de zile lucrătoare, este suficientă pentru anularea măsurii de concediere a reclamanților.

În temeiul art. 453 alin. 1 C.pr.civ. coroborat cu art. 451 alin. 1 C.pr. civ., constatând ca există o cerere a reclamantilor în acest sens, precum și dovada cheltuielilor efectuate conform art. 452 C.proc.civ., instanța va obliga pârâtul să plătească fiecărui contestator suma de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată. – onorariu avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia.

Respinge excepția de nelegalitate a HCL nr.46/31.03.2021 emisă de Consiliul Local Medgidia, ca inadmisibilă.

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii Bercea Sebastian George, CNP 1760704134014, Bucur Dumitru, CNP 1621026134009, Bucur Elena, CNP 2680521134003, Radu Raluca Geanina, CNP 2730709100040 și Tănase Carmen Mirela, CNP 2720227134006, toți cu domiciliul procesual ales în Constanța, str.Calarasi nr. 46, et. 1, Județ Constanța, în contradictoriu cu pârâtul Primarul municipiului Medgidia, cu sediul în Medgidia, str.Decebal nr. 35, Județ Constanța.

Constată nulitatea absolută a dispozițiilor emise de Primarul municipiului Medgidia, astfel: Dispoziția nr. 549/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Radu Raluca Geanina, Dispoziția nr. 548/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Tănase Carmen Mirela, Dispoziția nr. 551/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantei Bucur Elena, Dispoziția nr. 547/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantului Bucur Dumitru și Dispoziția nr. 546/07.05.2021 privind încetarea contractului de muncă al reclamantului Bercea Sebastian George.

Dispune reintegrarea contestatorilor Bercea Sebastian George, Bucur Dumitru, Bucur Elena, Radu Raluca Geanina și Tănase Carmen Mirela în posturile deținute anterior emiterii deciziei de concediere.

Obligă pârâtul Primarul municipiului Medgidia la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat fiecare reclamant de la data emiterii deciziei și până la data reintegrării efective în funcția deținută anterior concedierii.

Obligă intimata să plătească fiecărui contestator suma de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi 27.01.2022.

PREȘEDINTE
Veronica Tudor

ASISTENȚI JUDICIARI
Adriana Raluca Guran

Mihaela Aura Baschinos

GREFIER
Mihaela Bugher